



VZKŘÍŠENÍ

ZPRAVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 51 – Půst 2003

SVATOPOSTNÍ DOBA

začíná Popeleční středou – dnem přísného postu.

Slovo půst není u lidí ve velké oblibě, neboť se za ním ukrývá skutečná oběť – zřeknout se něčeho příjemného. Je ovšem na místě, aby si křesťané pod výrazem „postit se“ přestali představovat dobu smutnou a zasmušilou, kdy si mají odříkat svou denní dávku televize, kávy, lahůdek, žertů, cigaret nebo cokoli jiného, což nepochybně k době postní patří. Důležitější je, aby si uvědomili, že je to doba duchovně nejbohatší, která vrcholí liturgickým skvostem – svatým týdnem a především velikonočním triduem (třídenním).

Postní doba je dobou jarního úklidu v duši křesťana. A jako v našich domácnostech po důkladném úklidu to voní čistotou, tak podobně by měla naše duše „vonět“ po čtyřicetidenním úsilí o mravní a duchovní obnovu. Ovšem, jako se doma nic samo od sebe neuklidí, ale vyžaduje to námahu pro paní domu, a někdy i pro celou rodinu, tak ani naše postní úsilí nebude úspěšné, pokud pro svou duchovní obnovu nic nepodnikneme. Proto využijme naplno postní dobu k přípravě dobré svaté zpovědi a cvičme se v sebeovládání nejen v jídle, pití a zábavě, ale právě tak v mlčení, v zachovávaní ticha atd., prospěje to nejen našim nervům, ale zároveň to zocelí i naši vůli.

Přeji vám, milí přátelé, hezké a radostné prožití postní doby, protože máme stále důvod k radosti. Již jsme vykoupeni Ježíšovou smrtí, a pokud si svou spásu nepokazíme, máme se na co těšit.

P. Marian OSB

**Shlédni, prosíme Pane, na tuto svou rodinu,
pro kterou se náš Pán Ježíš Kristus neváhal vydat do rukou zločinců
a dát se ukřižovat.**

● ZPRÁVY Z FARNOSTI

☞ Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou

V celé České republice se **konala** ve dnech 3. – 6. ledna **Tříkrálová sbírka**. Jenom v Praze bylo vybráno do 206 kasiček 752.281,40 Kč. Částky mimopražských sbírek, jakož i finance zasláné na tento účel složenkami, budou uveřejněny v Arcidiecézním zpravodaji.

S politováním konstatuji, že se v naší farnosti nepřihlásili žádní dobrovolní koledníci, takže jsem přemluvila svou vnučku a společně jsme prvního sobotního lednového odpoledne během tříhodinového koledování (v podchodu stanice metra Skalka) získaly 4.280,- Kč. Tuto částku jsem pak ještě doplnila 700,- Kč od farníků, kteří peníze na tento účel předali v sakristii kostela. Všem jim upřímně děkuji a prosím je, aby si vyzdvihli drobné dárečky ve farní knihovně.

Vynasnažím se – dá-li Bůh – začít s propagací další Tříkrálové sbírky letos dříve. Vyzvu vás všechny tedy již v listopadu, abyste mi pomohli zajistit větší počet koledníků. Nebudete-li se moci zúčastnit této akce osobně, pak byste se snad mohli pokusit přemluvit k této bohulibé činnosti alespoň jedno své dítě nebo vnuče.

Ludmila Tylová, vedoucí FCH Strašnice

☞ Naše farnost dostala **poděkování z Biblické společnosti** za přijatý dar 9.650, Kč k projektu „Bible pro Indii.“

☞ **Pomoc povodní postiženému Karlínu**. Peněžní sbírka od 31 dárců byla před Vánocemi předána karlínskému panu faráři (10.500,- Kč) a 2.150,- Kč, které se vybraly po Vánocích, bude odevzdáno do konce února tamtéž. Potvrzení o předání zkontroloval P. Marian a dvě farnice a je k nahlédnutí ve farní knihovně. Shromážděnými lůžkovinami, ručníky a utěrkami, které věnovalo mnoho farníků, byly přímo vybaveny tři rodiny, které při povodni přišly téměř o všechno, ostatní věci byly předány azylovému domu v Karlíně, kde si je další vyplavení mohou vyzvednout.

Sbírka šatstva se uskuteční na jaře. Budeme vás informovat na nástěnkách.

☞ **Na misie** jsme odevzdali v únoru 190 známek a 7 upletených obvazů pro malomocné.

☞ **Na pečení misijních koláčů** na sobotu 29. 3. od 14 hod. v učebně zve paní katechetka Lída. Blíže na stránce pro děti.

☞ V rámci cyklu „Úvod do křesťanství“ bude ve středu 9. 4. 2003 přednáškové setkání **Slavení velikonočního třídení**. Začátek je v 18.45 hod., sejdem se ve farním sále.

☞ Příležitost k **velikonoční svátosti smíření** za přítomnosti tří zpovědníků bude v sobotu 12. dubna od 14 hod.

☞ **Pro mladší školní děti** – tj. 1 až 4 třída ZŠ – pořádá Otec Jan **letní farní tábor** ve dnech 23. – 30. srpna 2003 ve Lvové u Jablonného v Podještědí. Všechny informace zájemcům podá přímo Otec Jan.

☞ Jak asi víte z Arcibiskupského zpravodaje, chystá se **na květen, sobotu 24., pouť rodin pražské arcidiecéze do Jablonného v Podještědí**. Paní katechetka Lída by objednala autobus na cestu, ale je potřeba vědět, zda bychom ho obsadili. Proto prosíme zájemce, aby se **co nejdříve přihlásili** v sakristii nebo v knihovně.

☞ **Inzerát:**

Divadlo Miriam hledá do pronájmu suché prostory, např. nevyužívaný sklep, komora, sklad (nejméně 6 m²) k uskladnění kulis a rekvizit. Pokud možno v blízkosti kostela.

Informace v sakristii nebo na tel. 604 541 680 (paní Strupková)

● **Nebojte se! Pozvedněte svůj hlas!**

Tak nás nabádá Písmo, katolický tisk i hlasy farníků v anketě Vzkříšení.

Pracovníci náboženských pořadů, např. v rozhlase, si stěžují, že na závažné diskuse o víře přijdou 2-3 ohlasy a na pořad o receptu na bábovku několik set. Šéfové ve sdělovacích prostředcích se snaží náboženské pořady omezovat s poukazem, že o ně není zájem. Ohlasy by měly mít dobré a kvalitní pořady, které pravdivě informují o poctivé snaze církve dát posluchačům a divákům jiskru naděje, že svět by se mohl zlepšit, že ne peníze jsou to hlavní, že dobré mezilidské vztahy, láska, úcta a věrnost jsou cestou ke štěstí.

Napsat svůj názor na pořady má možnost každý a spojíme-li své hlasy, budou je muset respektovat i ti, kteří o pořadech rozhodují.

Uvádíme adresy českých sdělovacích prostředků:

Česká televize (program 1, 2), Kavčí hory, 140 70 Praha 4

Televize NOVA, Křiženeckého nám. 322, 152 52 Praha 5

Televize Prima, Na Žertvách 24, 180 00 Praha 8

Český rozhlas (Radiožurnál, Praha, Vltava, Radio Svobodná Evropa), Vinohradská 12, 120 99 Praha 2

● MARIÁNSKÁ 2003 - výlet do Krušných hor

Svou fyzickou, ale i psychickou zdatnost jsme ve dnech 10.-15. 2., v době jarních prázdnin, jeli procvičit pod vedením našeho kaplana Jana ze strašnické fary na Krušnohorskou. Mám psát o nádherném slunečném počasí? O množství sněhu? O výborné náladě? O různorodém vaření, u kterého jsme se tolik nasmáli? O krkolomných sjezdech na běžkách? Nebo naopak o výjezdu vlekem po sjezdovce? Nejvíc se ale hodí, abych psala o tom, že tohle všechno jsou jen důsledky skvělé organizace Jana, který výlet naplánoval a zařídil (samozřejmě díky p. Holečkovi, který umožnil zapůjčení chalupy).

Ať už jsme se kochali pohledy po krajině, lopotili se do kopců nebo jedli pracně uvařené jídlo (pro 12 lidí se vaří přece jen trochu obtížněji...) snažili jsme se nezapomínat na Boha, že se to děje jeho zásluhou. Posilovalo nás v tom slavení eucharistie, které jsme měli třikrát za pobyt. Díky Bohu za to.

Abychom si odpočinuli, jeli jsme jedno dopoledne autem do Jáchymova. Kromě místní cukrárny jsme navštívili muzeum, kde nás asi nejvíce zaujala výstava věnovaná koncentračním táborům a uranovým dolům na Krušnohorskou s názvem „Jáchymovské peklo“. (Mimo jiné zde bylo vězněno mnoho duchovních). Byla to poutavá výstava dokládající porušování lidských práv v době totalitního režimu.

Myslím si, alespoň z mého pohledu, že jsme si dobře zalyžovali, i když mezi některými z nás byli věkové rozdíly (12-19 let), že jsme se skvěle pobavili, i když jsme leckdy byli dost unaveni. Určitě nejsem daleko od pravdy, když napíšu, že si všichni přejeme, aby takových výletů bylo víc. Řekla bych, že se nám podařilo společnými silami spojit to duchovní s tím všedním a prožít krásné prázdniny.

Radka Zítková

● JÁ JSEM HOSPODIN, TVŮJ BŮH...

Bůh původně zamýšlel, že dá tóru všem lidem na zemi. Na počátku chodil svatý Bůh od národa k národu a chtěl, aby ho lidé přijali.

Šel k lidu Ezaua a zeptal se: „Chcete přijmout tóru?“

„Co je v ní napsáno?“ ptali se.

„Nezabiješ!“

„Ne“, odpověděli. „Nás živí meč. Nemůžeme tóru přijmout.“

Potom šel k Amónovcům a Moábcům a ptal se, jestli by přijali tóru. A také oni se zeptali: „Co je v ní obsaženo?“

„Nezcizoložíš,“ řekl jim Bůh.

„To je nám líto, ale my jsme vždycky cizoložili,“ odpověděli Amónovci i Moábcí. „Nemůžeme tóru přijmout.“

Pak Bůh přišel k Izmaelcům a ptal se: „Chcete přijmout tóru?“ a oni se zeptali: „Co je v ní psáno?“

„Nepokradeš!“

„Pro nás je přirozené krást“, řekli Bohu. „Nemůžeme tóru přijmout.“

Podobně to dopadlo i u ostatních národů po celé zeměkouli, dokud Bůh nepřišel k Izraelcům, kteří stáli u hory Sinaj. Svátý Bůh podržel horu nad jejich hlavami a ptal se: „Chcete přijmout tóru? Když ano, všechno bude dobré. Ale když ne, tato hora bude váš hrob.“

Tentokrát se nikdo nezeptal: „Co je v ní napsáno?“ Místo toho odpověděli: „Rádi si poslechneme, co v ní je.“

Když uvažoval o skutečných motivech svých dávných předků, zeptal se rabi Acha bar Jaakov: „Ale neposkytuje dnes tento příběh možnou omluvu na nedodržení tóry? Proč bychom měli přijímat její učení, když to vypadá, že ta příkázání byla přijata pod nátlakem?“

Raba mu odpověděl takto: „Možná, ale jak víme, od té události na hoře Sinaj náš lid stále znovu přijetí tóry potvrzoval. Zvláště to, co bylo potvrzeno v době Ahasverově, bylo stvrzováno od té doby každou novou generací.“

Komentář rabína:

I když se většina židů domnívá, že izraelský lid přijal tóru s radostí, zde čteme o možnosti, že byl stejně váhavý jako ostatní. Izraelci odmítali tóru, dokud je Bůh nepřesvědčil, aby ji přijali, ale potom to udělali bez výhrad.

S tímto výkladem rabíni sdělují jedno významné poučení. Zdůrazňují, že příkázání obsažená v tóře je těžké dodržovat. Jejich odmítnutí by jistě bylo jednodušší. A přece Izrael kolektivně souhlasil, že bude žít podle tóry generaci za generací. Proč? Protože v jádru naší náboženské víry je přesvědčení, že hodnoty obsažené v tóře jsou konečné pravdy, které nás vedou k tomu, abychom dosahovali nejvyšší úrovně čestnosti, osobní integrity, společenské spravedlnosti a soucitu s Božím stvořením.

A bez ohledu na to, jak velký může být náš životní zápas, naše oddanost víře ukazuje na naši trvale platnou smlouvu s Bohem a ochotu přijímat Boží vůli jako nadřazenou a svrchovaně prospěšnou pro Izrael i pro celé lidstvo.

● TVÁŘE NAŠÍ FARNOSTI

Když jsem přemýšlela jak dlouho vlastně Helenu Bajerovou znám, nepovedlo se mi dojít ke konkrétnímu číslu. Téměř se mi chce říct ono oblíbené „odjaktěživa“.

Nejspíš znám Helenu díky společenským večerům, jako asi většina farníků. Pamatuji si, jaké nadšení ve mně zanechal první „večer“, kterého jsem se zúčastnila. Koncepce večera, Helenino konferování a řízení programu, a vystavené obrázky na mě udělaly opravdu velký dojem.

Proto jsem chtěla, aby nám tato mladá žena, která mnoho svého času věnuje naší farnosti, sdělila o sobě něco víc.

1. Heleno, vzhledem ke tvému věku je těžko mluvit o pamětnictví a položit ti otázku z historie naší farnosti. Zeptám se tě tedy – které místo máš v našem kostele nejraději?

O tom jsem nikdy nepřemýšlela... Nový kostel se mi moc líbí - dřevo, kámen, kov, sklo. Působivé jsou pro mě třeba obě „kaple“. Ačkoli jsou součástí otevřené široké náruče celé lodě, přesto mají v sobě smysl pro soukromí a je jim vymezen i zvláštní „obsah“ - křestní obřady a rozjímání u jeslíček.

2. Prosím teď o krátké představení se. Víš třeba, že jsi vystudovala vysokou školu. Kterou a co je momentálně tvojí pracovní náplní?

Jsem z pětičlenné rodiny, mám mladšího bratra a sestru, která mimo jiné spoluzakládala Kalču a působí také v divadelním spolku Petrklíč. „Na starost“ mám teď dědu (92 let), u kterého bydlím. Ve svém věku je stále aktivní, jeho nápady a díla nás mnohdy inspirují v našich koníčkách, zvláště v různých výtvarných a rukodělných pracích. Mezi mé nejvýraznější koníčky patří hudba, kultura, sport, mám ráda cestování a jazyky.

Studovala jsem Filozofickou fakultu Karlovy univerzity, obor za mých studií nazývaný knihovnictví a vědecké informace, kterému jsem doposud i pracovně zůstala věrná. Informační technologie i počítače jsou pro mě stále přitažlivé, ráda zkoumám nové možnosti, software, baví mě analytická práce na pomezí informačního specialisty (či knihovníka) a programátorů a odborníků přes techniku vůbec. Momentálně pracuji necelé dva roky v neziskovém sektoru v malém informačním a dokumentačním středisku, naším předmětem zájmu je ochrana lidských práv.

3. Jsi podepsaná pod řadou akcí uskutečněných v naší farnosti. Z dřívější doby to byly např. karnevaly pro děti, nyní jsou to zejména společenské večery. Co tě vyprovokovalo k pořádání Společenských večerů?

Důvodů bylo víc. Byly vhodné prostory pro různé aktivity, ale chyběli lidé, kteří by se do jejich organizování pustili. Ačkoli jsem ve Strašnicích vyrůstala, více jsem se znala ve farnosti většinou jen s vrstevníky, popř. jejich rodiči a zjišťovala jsem, že podobně je na tom mnoho lidí a nejen z řad mladých. Jak však navazovat hlubší přátelské vztahy, když se obvykle vidíme jen v neděli na mši sv. a po ní rychle spěcháme na oběd? Měla jsem možnost poznat (u nás i v zahraničí), že lidé z farnosti spolu mnohdy prožívají mnohem víc a zdaleka ne pouze na duchovní úrovni. Postupem času se ukazovalo, že akce pro děti (vánoční setkání, karnevaly) mají svůj význam i pro jejich rodiče a jsou místem navazování nových vztahů mezi dětmi, dospělými, celými rodinami. Hledali jsme tedy podobnou možnost pro dospělé a zrodila se představa „společenského večera“. Společenského ve smyslu být spolu, společně se (po)bavit, vytvořit přátelskou atmosféru, kde nezáleží na našem věku, zájmech ani společenském oblečení.

4. Nápady na téma Večerů jsou dilem okamžiku nebo dlouho hledáš a vymýšlíš?

Původně jsme nepočítali s tím, že by každý večer měl své téma. K tomu došlo až v průběhu času, svým způsobem asi náhodou. První večer s tématem barvy byl až čtvrtý v pořadí, ale zpětně jsme si uvědomili, že předchozí byl ve stylu retro - hlavně díky módní přehlídce. Nápady byly většinou ovlivněny určitým námětem pro program nebo třeba obdobím, kdy se večer konal, někdy musel čekat na své uplatnění. Bavilo mě vždy tematicky kloubit program, hudbu, výzdobu, popř. i občerstvení. Pokaždé bylo k vidění něco nového, podoba večerů se vyvíjela, vykrystalizovaly i „evergreeny“.

5. Přece jen mě napadla otázka, která se dá nazvat - z historie. Jak to bylo se založením první rytmické skupiny, předchůdkyně „Kalokí“?

Bylo tu pár muzikantů, kteří měli různé nápady a chuť hrát nejen pro sebe. Měla jsem štěstí, že jsem byla „objevena“ a postupně prošla několika formacemi s různými cíli. S partou kolem Honzy Beneše a Standy Přibyla jsme občas hráli při mších pro děti tzv. „cantatovky“. Z občasného hraní se stalo pravidlo a zavedené „dětské“ bez klasických varhan se ujaly natolik, že bylo nutné přemýšlet, jak hudbu dál zajistit i poté, co někteří z muzikantů ze Strašnic odešli. Pokračovali jsme tedy ve víc laickém složení a pak našťastí vznikla Kalča, která

si hraní stanovila jako svou hlavní náplň. Věřím, že i ona najde své následovníky, kteří budou ochotni svůj čas věnovat druhým.

6. Nejčastější slova, která od tebe slyším jsou: „nemám čas“. Co pořád děláš?

Vždycky jsem měla hodně zájmů a dělit mezi ně volný čas byl problém i za dob studií. S nástupem do práce je to ještě těžší, řadě koníčků se mohu věnovat jen okrajově, o dovolené... Dnes chodím do sboru a vokální skupiny, dva večery týdně spolknou zkoušky; středy se snažím rezervovat na přednášky našeho kaplana. Ve zbytku týdnu nesmím ošidit povinnosti doma, své nejbližší - rodinu a přátele, při sedavém zaměstnání je nutností také nezapomínat na pohyb a hodně času věnuji kultuře - divadlu, filmu, koncertům. Na čem mi záleží, na to si čas udělám. To, že nemám čas, vyjadřuje spíše skutečnost, že se nenudím.

7. Teď jedna „dotěrná“ – co krásného tě v poslední době potkalo?

Denně potkáváme krásu kolem sebe, jen ne vždy jsme schopni ji vnímat, být na ni naladěni. V posledních týdnech jsem se dozvěděla několik radostných zpráv o svých blízkých, které mě přesvědčují o tom, že stojí za to žít pro lásku. A to mě v dnešní době pokroucených vztahů naplňuje naději.

8. A na závěr prozradím něco já: vím, že na jaro připravujete další večer, ale prý poslední, chystáš se skončit. Vyvrátíš nebo potvrdíš tato slova?

Téma pro večer už máme dlouho, ale ani na podzim ani po Novém roce se pro něj bohužel nepodařilo najít termín. I tato nepříznivá skutečnost ovlivnila mé rozhodnutí ohledně přímé organizace dalších společenských večerů. Asi také nastal čas pro výměnu pořadatele a průvodce, možná i pro změnu v pojetí nebo budou zase jiná setkání. Dělal jsem tyto akce s nadšením a patričním nasazením asi sedm let a pokud se najde pokračovatel, ráda mu předám své zkušenosti, případně pomohu s přípravou. Jestli vyjde náš „Italský večírek“ na rozloučenou, srdečně na něj všechny zvu. Jak se vydaří, bude záležet především na jeho účastnících, protože večírek bez návštěvníků není správný večírek.

Helena, děkuji za odpovědi.

Marie

Po přečtení předposlední odpovědi mi vytanula na mysl následující modlitba. Opsala jsem si ji z knížičky „Modlitby matek“. Nedokáži přesně říct, proč jsem si na ni vzpomněla v této souvislosti, snad po přečtení slov o pokroucených vztazích.

Modlitba ke Kristu, který uzdravuje

Povzbuzena tvou láskou, **můj Spasiteli**, vylévám ti všechny vzpomínky, které mě pronásledují, a úzkosti, jež mě obtěžují a nemoc, která mě kosí a frustraci ze vší bolesti, která mě prostupuje.

Pane, pomoz mi, abych ve své bouři zahlédla tvůj pokoj, ve svém smutku tvůj soucit, ve své slabosti tvé odpuštění a ve své nouzi tvou lásku. Dotkni se mě, Pane, svou uzdravující mocí a silou. Amen

● PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Zveme vás **na pečení misijních koláčků** opět na sobotu před 4. nedělí postní, **29. března ve 14 hod.** do učebny. V neděli po mši sv. je budeme nabízet za dobrovolný příspěvek. Výtěžek je určen na misie. Vloni jsme takto poslali na Papežské misijní dílo 10.000,- Kč.

Už jste slyšely o **Papežském misijním díle**?

Úkolem misijního díla dětí je probouzet misijní poslání a schopnost dělit se s dětmi, které trpí nouzí.

Heslem je: S dětmi pomáhat dětem světa.

Misionářem může být každý člověk dokonce i doma - ve svém městě, v rodině, v zaměstnání, ve farnosti, ve škole, na hřišti... vlastně všude.

Práteleství, víra, radost – to jsou nástroje misionářů – i děti vědí, jak s nimi zacházet, mohou být také misionáři. Mohou šířit kolem sebe dobro. Každý misionář ale začíná sám u sebe. Pěstuje v sobě dobro, které pak šíří kolem sebe. Když vyroste, může se mladý člověk vydat třeba i na daleké cesty.

Tak co, děti, zkusíte to? Podařilo se to i velmi bohatému člověku v následující povídce:



BOHATÝ CHUDÝ

Byl jednou jeden velmi bohatý člověk. Vlastnil mnoho továren, obchodů, několik bank, takže do jeho domu proudily denně potoky peněz. Neměl je už ani kam dávat, a tak za ně kupoval další a další věci. Nedělal už téměř nic jiného, než že sháněl to, co ještě neměl.

A tak jednou nastal den, kdy měl opravdu všechno a nebylo nic, co by nevlastnil. Vše, co chtěl, bylo jeho. Přesto si však všiml, že mu jediná věc pořád chybí – radost. Nikde nenašel obchod, kde by byla na prodej.

Rozhodl se však, že ji musí sehnat za každou cenu, aby měl opravdu všechno. Prošel křížem krážem půl světa, ale zatím marně. Jednoho dne však dorazil do malé vesničky, kde mu řekli, že na blízké hoře žije jeden moudrý stařec, který by mu mohl pomoci.

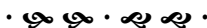
Boháč se tam tedy vypravil, a opravdu našel skromnou a chudou chýši a u ní starce, kterého hledal. Zeptal se ho: „Řekli mi, že bys mi mohl pomoci najít radost.“ Dědeček se na něj usmál a odpověděl: „Už jsi ji našel, příteli. Já mám mnoho radosti.“

„Ty?“ vykřikl nevěřičně boháč a rozhlédl se kolem: „Vždyť nemáš nic než tuto chatrnou chýši!“

„Jistě, ale právě proto mám radost, protože rozdávám těm, kteří potřebují pomoc, všechno, co mám navíc.“

„A tím se získává radost?“ zamyslel se boháč. „Tak jsem ji získal aspoň já,“ potvrdil mu stařec.

Boháč poděkoval a vrátil se zahloubán domů. Krátce na to se opravdu rozhodl, že všechno, co má navíc, rozdá těm, kteří to potřebují. S velkým překvapením přitom zjišťoval, že začíná mít radost, a ta se stále zvětšuje. Nakonec si uvědomil, že větší radost má člověk opravdu tenkrát, když dělá šťastnými druhé, než když vlastní jakékoli bohatství jen pro sebe.



Přeji vám hodně odvahy, síly a radosti na misiích.

Lída

● DĚTSKÁ OLYMPIÁDA

Deštivou sobotu 25. ledna proběhla v ZŠ Brigádníků dětská olympiáda. Hlavní organizátorka paní Lída připravila dětem akci plnou nápadů, zábavy i radostného napětí.

Závodilo pět družstev, vždy s dospělým kapitánem. Každé družstvo reprezentovalo jeden světadíl: modré Evropu, černé Afriku, žluté Asii, zelené Austrálii, červené Ameriku.

Soutěžilo se v deseti disciplínách. Děti asi nejvíce bavila opičková dráha, tátové, kteří se hezky vžili do role kapitánů, zase spíše ocenili přetahovanou. I v ostatních disciplínách např. fotbal, sprint, trojskok, kurýři... všichni závodili naplno a z dětí číselna velká radost.

Porotu i publikum tvořily mámy a podpořit všechny přišel i Otec Jan.

Odměnou všem malým i velkým sportovcům byl, kromě diplomu a medaile, i výborný olympijský perník. A kromě toho všeho ještě dobrý pocit z příjemné a smysluplné prožitého deštivého odpoledne. Díky, paní Lído!

Andrea Rožánková

● CO SE MÁ ZPÍVAT V KOSTELE?

(Z besedy s panem Bohuslavem Korejsem)

„Žádný neříkej: Neveselo nám nyní, aneb, že apoštol velí zpívatí jen těm, kdo jsou dobré mysli... K časům smutným žalmy a písně máme... Můžete tedy i vy, vyhnanci a rozptýlenci, zpěvy svaté za své písničky mítí na každém místě putování svého“. (Jan Ámos Komenský ke svým bratřím, kancionál amsterodamský)

Mše svatá před liturgickou reformou

Těm mladším, kteří nepamatují dobu dřívější, je třeba vysvětlovat, jaká tehdy byla liturgie (podle tridentské reformy).

Tehdy byla liturgický jazyk pouze latina. Celebrant u oltáře mluvil latinsky a odpovídal mu latinsky ministrant. Věřící si vytvářeli samostatnou a na mešních textech nezávislou pobožnost, písně zpívali nejrozmanitější (ve svém jazyce, ale bez vazby na liturgii), modlili se růženec. Platil jiný liturgický kalendář, např. Vánoce končily až 2. února na Hromnice. Doba postní (tzv. „předpostí“) začínala už 9 týdnů před Velikonocemi. Někdy, jestliže byly velikonoce brzy, začalo předpostí už v lednu.

Často se říká, že „v tridentské mši se zpívalo víc než dneska“. Ale tak to není. Pamatuju si třeba píseň „Narodil se Kristus Pán“, o Vánocích jsme zpívali jenom

jednu sloku a už se lidé zvedali, odcházeli. Dvě sloky, to už byla velká výjimka. Dnes máme ke zpěvu daleko větší příležitost.

Druhý vatikánský sněm (1962-65) změnil věc tak, že se spolu s latinou staly liturgickým jazykem i ostatní jazyky národní. Začaly se překládat liturgické texty, reforma počítala i s vytvořením nových zpěvů! Zpočátku ovšem potřebné materiály nebyly k dispozici. Poněvadž jsem je však pravidelně jako varhaník potřeboval, zhudebnil jsem postupně odpovědi i psalmodie responsoriálních žalmů a vytvořil jednotnou soustavu pro všechny tři cykly bohoslužby slova. To pak i vyšlo knižně jako „Zpěvy s odpovědí lidu“. Nouze si vyžádala zhudebnění nově přeloženého českého ordinária; v současnosti jich mám už šest.

Liturgická reforma přinesla také jednodušší klasifikaci dnů liturgického roku – máme: Slavnosti; svátky a neděle (neděle má přednost); závazné památky; nezávazné památky; dny všední. Dříve to bylo daleko složitější.

Zpěvníky

Jako varhaník se snažím řídit heslem kard. Ratzingera: „*Církev musí zůstat náročná, musí být domovem krásna, musí vést zápas o zduchovnění, bez něhož by byl svět prvním stupněm pekla*“.

Ovšem jak je možné dosáhnout onoho *zduchovnění*? Je nutné písně k bohoslužbě pečlivě vybírat! Hudba má odpovídat liturgické době, pak jsou tu další zásady, např. v postní době se nezpívá Aleluja, Gloria atd. Snažím se nevynechávat sloky! To je velmi důležité.

Některé písně mají nebiblické texty, k liturgii nevhodné (příliš citově naladěné), tomu je třeba se vyhnout. Poněvadž už neplatí povinnost, aby kněz odrecitoval texty, které se zpívají (povinně jen Sanctus), je třeba tím víc dbát, aby text byl úplný, nevynechat část modlitby apod. Je třeba, aby liturgické texty nebyly zpívány způsobem „divadelním“, ale prostě, pokorně. Vzor máme v gregoriánském chorálu, největším hudebním pokladu církve.

Kancionál nebo Graduál?

Dnes máme k dispozici buď Jednotný kancionál nebo Graduál - ten se nazývá podle latinské knihy Graduale Romanum také „Český graduál“, (též „Mešní zpěvy“, jak je nadepsány). Graduál je liturgická kniha, to znamená na úrovni misálu, Kancionál je pak jenom liturgická pomůcka.

Někdo říká, že v Graduálu je mnoho nových melodií, že těžko se naučí všechno. Ale není to tak těžké, používá se totiž takzvaná „*obecná nota*“. Jeden nápěv s různými texty např. k různým svatým, ale texty mají stejné rozvržení slabik, aby se daly zpívat na „*obecnou notu*“, stejnou společnou melodii. Jednou jsem si dal tu práci a spočítal jsem, že člověk se může naučit jen 33 nejčastěji používaných melodií, a to pak vystačí až na 600 různých liturgických příležitostí!

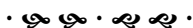
Ještě k Jednotnému kancionálu. Kněží v internacích v 50. letech uvažovali o vytvoření nového společného kancionálu, předpokládalo se, že lidé časem budou víc cestovat. Proto byly sestaveny seznamy písní, které se měly v Čechách i na Moravě zpívat jednotně. Problémy nastaly už tím, že písně mají různé varianty, zejména v rytmu jsou i u zcela známých písní velké rozdíly. Nakonec je tedy v Jednotném kancionálu otištěn jenom přibližný, zobecněný zápis a v každé farnosti se to stejně zpívá trochu jinak.

Kancionál však vznikl ještě před Druhým vatikánským sněmem. Bohužel příliš nevyhovuje nové pokoncilní liturgii, chybí v něm písně pro řadu příležitostí. Například v postu - stále se hraje a zpívá o Umučení Páně, ale půst je doba kající. A je nedostatek písní kajících. A je málo i radostných písní. Děkujte Pánu s radostí!.. Nemusí se zpívat stále stejně Gloria, Sanctus. Je možné použít parafráze. Tehdy je ovšem nutné zazpívat všechny sloky.

Současná praxe by měla být taková: Lid by měl zpívat tak zvané části propriální (písně ke vstupu, k přípravě darů, a k přijímání), a dále mešní ordinárium (Kyrie, Sláva, Svatý, Beránku Boží). Zpívá-li se z Jednotného kancionálu, vhodné písně je nutné vyhledat. Zpívá-li se z Mešních zpěvů (Českého graduálu), je situace jednodušší tím, že na všechny Slavnosti, neděle i svátky jsou nevhodnější písně editory již vybrané.

(Autorizovaný výběr z rozsáhlého příspěvku p. Bohuslava Korejse proneseného na besedě v naší farnosti dne 21. 1. 2003 - připravil -av-)

Co se má zpívat v kostele? Na zajímavé besedě, která se konala v úterý 21. ledna ve farním sále, na danou otázku nám obšírně odpověděl náš regenschori a varhaník pan Bohuslav Korejs. Při této příležitosti nám byla dána i možnost položit několik otázek, na které jsme dostali vysvětlující odpovědi. Bylo by dobře zdůraznit, zejména pro ty, kteří neměli možnost se této besedy zúčastnit, že se nám dostalo uznání za to, že ve Strašnicích při bohoslužbách hezky zpíváme. Další poděkování patřilo těm, kteří „přímo vzorově“ zpívají Modlitbu Páně. Ve svém příkladném přístupu k lidovému chrámovému zpěvu máme vytrvat!



Podrobnější informace o duchovní a liturgické hudbě je možné si vyžádat např. ve „Společnosti pro duchovní hudbu v Praze“, vyhledat v knihách, např. „Koncil a česká společnost,“ ed. P. Fiala, J. Hanuš, Brno 2000, v časopisech „Amen“ a „Varhaník“, případně i na internetu (www.sdh.cz; www.vira.cz; www.forfest.cz).

**Nyní tedy, je výrok Hospodinův,
navraťte se ke mně celým srdcem...**
(Jl 2, 12)

I stalo se k zástupům slovo Hospodinovo: „Jsem Smíření. Přicházím, abyste měli život a měli ho v hojnosti. Chci zapomenout na vaše poklesky, nechci již znát vaše provinění. Toužím zhojit vaše raněné nitro, aby opět přilnulo k dobru, chci otevřít vaše srdce pro svůj Zákon, a budete se řídit mými nařízeními a milovat můj Řád. Chci vás očistit ode všech vašich nepravostí a hnusných model, toužím se stát vaší pevnou skálou a ochranou před zlými cestami. Pojd'te ke mně, shromáždím vás a přivedu do svého domu, jehož jméno je Radost a Pokoj. Obráťte se a budete žít.“

Jeden ze zástupu odpověděl: „Ty jsi Bůh slabých, nepotřebuji nic z toho, co nabízíš. Jsem sám sobě pánem, úspěšným a nezávislým.“

Druhý odvětil: „Už jsem o tobě leccos slyšel a zaujalo mě to. Už jsem si i říkal, že tě musím blíž poznat, ale – sám víš, jak málo mám času.“

A pak se ozval třetí: „Chceš mi vyčítat má provinění? Podívej se na své služebníky. Chtěli by nás svazovat tvým zákonem, a sami lžou, podvádějí, nedodržují slovo, derou se o moc a majetek. Neber mi můj klidný, obyčejný život, stačí mi.“

A po něm čtvrtý: „Mluvíš o hojnosti, slibuješ radost a pokoj. Tak se podívej na má zkrvavená ramena! Proč jsi mi naložil tak těžký kříž? Věřil jsem ti, s nadšením jsem se rozběhl po tvé cestě. A teď tu ležím v prachu.“

A pak pátý: „Svatá pravda. Že to ti lidé nevidí. Jak mohou být tak hlouzí a slepí, tak nechápaví? To já – jsem sice prostý člověk, ale mám v tom jasno. Kdyby byli všichni jako já, to by se budovalo nebeské království.“

A další a další: „Jsme jenom lidé, chceš po nás příliš!“ „Proč jsi do našich dějin nezasáhl razantněji, proč se nečinně díváš na zlo a utrpení kolem nás?“

A tak dále, a tak pořád dokola.

Dnes a denně Hospodin rozmlouvá se svým lidem. Dnes a denně velkodušně přechází naše hloupé, urážlivé námitky a odpovědi. Trpělivě čeká na naše obrácení, stojí přede dveřmi našeho srdce a tluče. V době postní jeho tlukot zesiluje. Blíží se přece Velikonoce, čas velikých milostí, velikých Božích darů. Osmělme se vyjít na poušť svého vyprahlého nitra a vystavme jej životodárnému dešti Božího slova a milosti.

Roztrhněte svá srdce, je výrok Hospodinův.

Podle časopisu Amen, D. Kopecké - upraveno

INFORMACE O SPOLEHLIVÝCH FIRMÁCH A PRACOVNÍCÍCH,
VĚTŠINOU Z ŘAD FARNÍKŮ

		Telefon, M = mobil
malování pokojů, tapetování, lakování	Pavel Juříček	272 659 191
silikonové těsnění oken a dveří, žaluzie	Pavel Brtva	274 775 796
roušky ke křtu	Marie Brtová	274 775 796
opravy televizí, videa a veškeré elektroniky	František Šika	786 00 48 M 603 856 946
realitní služby, koupě, prodej a výměny bytů a domů, právní pomoc aj.	Ing. P. Šrámek	zázn. 224 256 445 272 766 015 (po 20. hod.)
zednické a instalatér. práce, (jen drobné opravy)	Ladislav Pořízek	272 654 479
autoopravna - Říčany	Stanislav Coufal	0204 / 60 29 00
opravy a ladění pian	Ondřej Běhal	M 603 145 944
ladění klavírů a pian	Michal Uhlíř	267 710 180 M 603 768 189
bezplatné poradenství v oblasti rodin. financí, zhodnocení vašich úspor, pojištění	Magdalena Bílková <i>finanční poradce OVB přijde k vám</i>	271 722 550 M 606 505 543
Prodej – výkup (i celých pozůstalostí)	Bazar U sv. Kateřiny, Kateřinská 14, Pha 2 PO – PÁ 10 - 18	224 910 123
kadeřnice – dochází do domu	Eva Dlouhá	274 815 772
němčina - výuka, překlady, příprava na zkoušky, jedn. i skupiny, i dochází	Dr. V. Holub, CSc.	274 813 231
Malířské a natěračské práce (Zkušený, zručný, ochotný, nízké ceny)	fa Pavel FRANTA	tel. 605 205 314 274 784 382
doučování jaz. - Aj, Nj, Fr, Šp, Lat práce na PC - Windows, Internet	Josef Voráček	272 651 059

Další firmy a odborníci – důchodci, kteří by chtěli také oznámit svou nabídku ve VZKŘÍŠENÍ, se mohou přihlásit ve farní knihovně v obvyklou dobu.

VELIKONOCE – program bohoslužeb

Květná neděle	7, 9 (svěcení ratolestí), 10:30 a 18 h mše sv.
Po, Út, St	18 h mše sv.
Zelený čtvrtek	7-8 h zpověď 18 h slavná mše sv. do 24 h adorace
Velký pátek	7-8 h zpověď 15 h křížová cesta 18 h obřady
Bílá sobota	7-8 h zpověď 20 h obřady (svíce s sebou)
Neděle velikonoční	7, 9, 10:30 a 18 h mše sv.
Pondělí velikonoční	9 a 18 h mše sv.



Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá	18 hod.
So	7, 18 hod.
Ne	7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)
živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svatě zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy (mimo prázdniny): Stř. 16.30 - 17.45 hod.,
Ne 10 - 11 hod.

Mládež - rozhovory o víře: úterý od 18,45 hod.

Úvod do křesťanství: středa 18.45 – 20 hod. v učebně

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod v knihovně.

Chránový sbor CANTUS AMICI: zkoušky Po 19 - 21 hod.

Chránová hud. skupina KAAOKAZHATIA: zkoušky Čt 17 hod. ve f. klubovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce a kalendář na <http://strasnice.lantanet.cz>